स्थापकोऽग्निरतसङ्कागपाठे न यजमाना रेता धारयति। त्र-चात्तरभागत्राह्मणमुन्नेयम्। यदुकां वैधायनेन। "दिरङ्गुल्या प्रास्नाति प्रजा ज्योतिरिति" दति॥

तिममं मन्तं प्रमङ्गादुद्धिः व्याच है। "प्रजा च्योतिरित्या ह।
प्रजा एवासी प्रजनवित" दति। येथमृत्याद नीया प्रजा साच्योतिःस्वरूपात्य वताम्। त्रनेन मन्त्रेण यजमानार्थं प्रजा उत्याद यति।
त्रय वा सर्व्या च्योतिः स्वाहेत्युत्तर भागस्यार्थतो निर्देशः प्रजा
च्योतिरित्यनेन विविचतः। सर्यात्मनं च्योतिः प्रजा उत्यादयतीति तस्यार्थः। त्रनेनोप सचिते मन्त्रभागे पिठते सति यजमानार्थं प्रजा उत्याद यति। एतदेव श्रुत्यभिप्रायं हृदि निधायापस्तमः "प्रजा च्योतिः" दत्येतं मन्त्र मृपेच्य भचणे शासान्तरमुदाजहार।

"पूषामीति खेपं प्राक्षाति" इति। प्रातः कालीनमन्त्रे पूर्वभा-गस्य तात्पर्यं दर्भयति। "सर्थो ज्योतिरित्या इ। प्रजास्वेव प्रजाता स्र रेता द्धाति" इति । पूर्वमन्त्रस्थोत्तरभागे याः प्रजा उत्पादि-तास्तासु प्रजासु पुनकत्पादनार्थं सर्थो ज्योतिरिति भागपाठेन तेजः स्थापयति। ज्योतीरूपः सर्थे। रेतः स्थापयतिति तस्थार्थः॥

उत्तरभागस्य तात्पर्धं दर्भयति। "च्योतिरिधः खाहेत्याह।
प्रजा एव प्रजाता श्रस्थां प्रतिष्ठापयति" [११] दति। भ्रयोऽग्निरस्यां भ्रमावृत्पन्नाः प्रजा प्रतिष्ठापयतिति मन्त्रार्थः। तेन तथैव
प्रतिष्ठापयति॥

ना नद येऽपि दितीयामा इति विधत्ते। "त्यणीमुत्तरामा-